

NEJVYŠŠÍ SOUD

Mgr. Petr TOMÍČEK
vedoucí oddělení styku s veřejností

sp. zn. Zin 204/2022

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší soud jako povinný subjekt ve smyslu § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „informační zákon“), rozhodl o žádosti K. J., nar. dne XY, trvale bytem XY, s e-mailovou adresou XY@seznam.cz (dále jen „žadatelka“), ze dne 14. 12. 2022, v řízení sp. zn. vide supra (dále jen „projednávaná žádost“),

takto:

Podle § 15 odst. 1 v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona, ve spojení s čl. 6 odst. 1 NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů, dále jen „nařízení“) a dále také v souladu se zákonem č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů, se projednávaná žádost částečně **odmítá** tak, že v poskytované informaci nebudou obsaženy chráněné osobní údaje fyzických osob.

Odůvodnění:

Povinný subjekt obdržel projednávanou žádost v následujícím znění:
„Vážení, na základě § 4 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, si vás dovoluji požádat o poskytnutí rozhodnutí ve věci vedené pod sp. zn. 24 Cdo 2237/2022. Prosím o zaslání předmětného na mou emailovou adresu: XY@seznam.cz “

K výroku rozhodnutí:

Podle § 15 odst. 1 informačního zákona „pokud povinný subjekt žádosti, byť jen zčásti, nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, případně o odmítnutí části žádosti“.

Na národní úrovni se zákonnosti zpracování věnuje § 5 a násl. zákona č. 110/2019 Sb., o zpracování osobních údajů:

- „Správce je oprávněn zpracovávat osobní údaje, pokud je to nezbytné pro splnění:*
- a) povinnosti, která je správcovi uložena právním předpisem, nebo*
  - b) úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je správce pověřen.“*

Podle čl. 4 odst. 1 nařízení se osobními údaji rozumí „*veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě (dále jen „subjekt údajů“); identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, zejména odkazem na určitý identifikátor, například jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo na jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby*“.

Podle § 4 odst. 2 nařízení je zpracováním mj. jakákoliv operace s osobními údaji, jako jejich „*zaznamenání, uspořádání, strukturování, uložení, přizpůsobení nebo pozměnění, vyhledání, nahlédnutí, použití, zpřístupnění přenosem, šíření nebo jakékoliv jiné zpřístupnění, seřazení či zkombinování, omezení, výmaz nebo zničení*“.

Jelikož projednávaná žádost neobsahovala náležitost, že jejím předmětem jsou informace toliko v pseudonymizované (anonymizované) podobě, musel se povinný subjekt zabývat nastalou kolizí práva na informace s právem na ochranu soukromí a osobních údajů. Nejvyšší soud nemá v daném případě od subjektů osobních údajů souhlas s předáním jiné osobě a ani nesplňuje další podmínky stanovené čl. 6 odst. 1 nařízení, což poskytuje zákonný důvod pro částečné odmítnutí projednávané žádosti v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona. Nejvyšší soud proto při vydání předkládaného rozhodnutí upřednostnil právo na ochranu osobnosti a osobních údajů účastníků (stran) řízení, popř. třetích osob, podle čl. 10 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“) nad právem na informace podle čl. 17 odst. 5 Listiny. Povinný subjekt má přitom za to, že svým rozhodnutím současně nijak výrazně neomezil obsah požadované informace.

S ohledem na výše uvedené povinný subjekt rozhodl výrokem předkládaného rozhodnutí tak, že projednávanou žádost v rozsahu chráněných osobních údajů v souladu s § 8a odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 15 odst. 1 informačního zákona částečně odmítl a k projednávané žádosti poskytuje informace v pseudonymizované podobě, tedy v podobě, v níž jsou rozhodnutí standardně zveřejňována na webu soudu www.nsoud.cz.

Zcela na závěr k odůvodnění výroku předkládaného rozhodnutí povinný subjekt vysvětluje, že předkládané rozhodnutí spolu s níže poskytovanou informací nezasílá na v žádosti uvedenou e-mailovou adresu, která by byla vyhovující v případě kladného vyřízení žádosti, nýbrž prostřednictvím poštovních služeb. A to proto, že podle § 19 odst. 4 zákona č. 500/2004, správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), může správní orgán doručovat na adresu pro doručování nebo elektronickou adresu účastníka řízení, pokud to nevyklučuje zákon nebo povaha věci. Podle § 19 odst. 5 ve spojení s § 72 odst. 1 správního řádu **musí povinný subjekt doručit správní rozhodnutí do vlastních rukou**, což v případě doručení na adresu na udanou elektronickou adresu není zajištěno, neboť žádost neobsahuje uznávaný elektronický podpis ve smyslu zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. E-mailová adresa nemůže obstát při postupu podle § 15 informačního zákona, neboť povinný subjekt odesláním písemného vyhotovení rozhodnutí na „běžnou e-mailovou adresu“ není schopen hodnověrně prokázat okamžik doručení. Po správní úvaze dospěl povinný subjekt k závěru, že uvedenou doručovací adresu nemůže pro nesoulad s citovanými ustanoveními správního řádu akceptovat. Na základě výše uvedeného doručuje povinný subjekt předkládané rozhodnutí prostřednictvím poštovních služeb na adresu trvalého pobytu, která byla uvedena v textu projednávané žádosti.

Poučení: Proti rozhodnutí o odmítnutí projednávané žádosti nebo její části je možné podle § 16 odst. 1 informačního zákona ve spojení s § 83 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, podat odvolání, které se podává u povinného subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni, a to do 15 dnů ode dne doručení.

Odkaz na zveřejněnou informaci podle § 6 odst. 1 informačního zákona

Podle § 6 odst. 1 informačního zákona „*pokud žádost směřuje k poskytnutí zveřejněné informace, může povinný subjekt co nejdříve, nejpozději však do sedmi dnů, místo poskytnutí informace, sdělit žadateli údaje umožňující vyhledání a získání zveřejněné informace, zejména odkaz na internetovou stránku, kde se informace nachází*“.

Požadované rozhodnutí je v pseudonymizované podobě volně dostupné v databázi Rozhodnutí a stanovisek Nejvyššího soudu, **která se nachází na webových stránkách www.nsoud.cz** . Rozhodnutí se zobrazí po zadání spisové značky do formuláře na úvodní stránce webu Nejvyššího soudu.

Jelikož bylo projednávanou žádostí požadováno poskytnutí informací v „plné“ podobě (tedy včetně osobních údajů), musel povinný subjekt výrokem rozhodnout o částečném odmítnutí projednávané žádosti (odmítnout žádost v rozsahu osobních údajů). Nejvyšší soud jako povinný subjekt podle informačního zákona zásadně neposkytuje chráněné osobní údaje fyzických osob. Pro případné budoucí žádosti obdobného typu tak povinný subjekt doporučuje, aby byla přímo v textu uvedena skutečnost, že předmětem žádosti o informace jsou informace v pseudonymizované (anonymizované) podobě.

Nutnost odmítnutí poskytnutí osobních údajů se vůči žadateli negativně projeví právě i na základě skutečnosti, že výslednou „odpověď“, tedy rozhodnutí o částečném odmítnutí žádosti spolu s poskytovanou informací či odkazem na ni, není možné zaslat „obyčejnou“ na e-mailovou adresu, z níž byla žádost o informace podána, nýbrž na poštovní doručovací adresu, případně do datové schránky žadatele, má-li ji zřízenou.

Pro úplnost povinný subjekt dodává, že se e-mailem ze dne 14. 12. 2022 pokusil vstoupit do dialogu se žadatelkou a neformálně upozornit na dostupnost pseudonymizované verze rozhodnutí volně na webu Nejvyššího soudu, nicméně po neobdržení žádné reakce ze strany žadatelky přistoupil povinný subjekt k vydání předkládaného rozhodnutí a formálnímu odkazu na web. Povinný subjekt se může domnívat, že na základě zaslání přípisu žadatelka již dosáhla informace a tak ztratila zájem na dalším vyřizování projednávané žádosti, nicméně tato domněnka nezbavuje povinný subjekt povinnosti žádost formálně vyřídit.

Povinný subjekt sděluje, že veškerá vydaná rozhodnutí o dovolání zveřejňuje na svých webových stránkách www.nsoud.cz. Jedná se o zveřejňování pseudonymizovaných kopií rozhodnutí, obvykle ve lhůtě 60 dnů od data vypravení spisu („odškrtnutí“ věci) s rozhodnutím z Nejvyššího soudu (zpravidla) k soudu první instance, jež následně seznamuje s výsledkem dovolacího řízení jednotlivé účastníky (strany) řízení. V případě, kdy má Nejvyšší soud potvrzeno doručení rozhodnutí v dané věci všem oprávněným osobám, popř. vyhlašoval

rozhodnutí prostřednictvím elektronické úřední desky a úřední desky v budově soudu, zveřejní rozhodnutí v pseudonymizované podobě na svých webových stránkách i dříve.

Datum standardního zveřejnění rozhodnutí (stejně jako další informace o „pohybu“ v daném řízení) lze zpravidla zjistit na základě informací z aplikace „Infosoud“, která je dostupná rovněž z úvodní stránky webu www.nsoud.cz, provozované Ministerstvem spravedlnosti – konkrétně na základě v aplikaci zveřejňovaného údaje „Datum vrácení spisu“ u dovolacího řízení, které má odpovídat datu „odškrtnutí věci“ v ISNS. Pokud se v aplikaci Infosoud u informací k dovolacímu řízení datum „vyřízení“, které odpovídá datu vydání rozhodnutí, a „vrácení“ shoduje, pak se s vysokou pravděpodobností jedná o chybný údaj a je vhodné se orientovat na základě údaje o vrácení spisu na soud prvního stupně (na základě informací k dovolacímu řízení se lze dobrat i k předcházejícím soudním řízením).

V případech, v nichž má Nejvyšší soud z prvoinstančního soudu potvrzeno doručení rozhodnutí v dané věci všem účastníkům řízení, zveřejní rozhodnutí v pseudonymizované podobě na svých webových stránkách i dříve. Druhou výjimkou z uvedených pravidel pro standardní zveřejnění jsou dále případy, v nichž bylo dané rozhodnutí vyhlášeno na Úřední desce v budově soudu a elektronické úřední desce Nejvyššího soudu – pak je možné se souhlasem předsedy příslušného senátu zveřejnit pseudonymizovaný text těchto rozhodnutí bez zbytečného odkladu po svěšení daného rozhodnutí z úřední desky a vytvoření pseudonymizované verze, která může být zveřejněna. Povinný subjekt v těchto případech vychází z předpokladu, že na základě veřejného vyhlášení rozhodnutí měly všechny oprávněné osoby dostatečnou možnost se s textem rozhodnutí seznámit za zcela rovných podmínek, proto již není zcela bezpodmínečně nutné poskytovat další (dodatečnou) ochranu před zveřejněním pseudonymizované kopie rozhodnutí v databázi na webu www.nsoud.cz.

Poučení: Proti způsobu vyřízení žádosti v části odkazu na zveřejněné informace je možné podle § 16a odst. 1 informačního zákona podat stížnost do 30 dnů od doručení. Stížnost se podává přímo k povinnému subjektu, který řízení k projednávané žádosti vedl v prvním stupni.

V Brně dne 20. 12. 2022

L. S.

Mgr. Petr Tomíček
vedoucí oddělení styku s veřejností
pověřený vyřizováním žádostí podle informačního zákona